

עין משפט‏
נר מצוה

א (נמי"ו פ"ח מהלכות קידוש השם לכה פ']:
השם שנתקן לכה פ']:
בז ב מ"י פ"ז מהלכות תמידין ומוסקין הל' כז סגן שסוף ד' טושי"ע א"ח סימן השפ"ט פ"ז:
בז ג מ"י ט"ז הלכה י':

תורה אור השלם

- עד מוקדדת השבת
- השביעית הספר חמשים יום והקרבנות מנהג הקדשה ליקי: וקראו כז טז
- ויספיקו לכם מוקדדתי השבת מיום הבריאהם א"ח עמר התופעה שבע שבתות תמימות התקנה:

וקראו כז טז

- שבועה שבעת הספר תול
- מתחיל דרמש בקמה תול לקפר שבעת שבעות:

דברים כז ט

מוקד רש"י

מנה ימים.
שליש יום וקדש חרש.
למקושי מנה ימים.
משנים יום וקדש עצרת.
נקבצתויו (מנהגה י"ז וענין י"ח ח).

שיטה מקובצת

ב' של אליהו ספ"ר יהושע מו"ה ישמעאל מעמיד יהודה למטה סימן:
ג' ויבנה שהם יודעים לחוש ממחרת השבת ממחרת יו"ט נ' ויבנה שהם יודעים לחוש נמקד:
ד' ויבנה וי"א עזרת לעולם כי ניכרת משלפניה ונאמר שבת למטה ונאמר שבת למעלה:
ה' למה אחרון:
ו' שלמה ולא להיות אדם בעלמא:
ז' וזמלת רגל שבת דמהדרת אחר שבת:
ח' למה נעזר ש"ח חשבון ורהטא:
ט' על שום דלא מסתחא שביעות שלמה אלא היכא שביעות מאחר שבת אלא היכא ויחבה אלא נמקד:
י' קובצין כל העניות ויוקין אמתיה:
יא' צריך אדם:
יב' ומתחיל:
יג' ניכר אדם:
יד' למנות שבי"ט פעמים:
טו' וזמלת רגל היה:
טז' לאחר שבע עשר השבות:
יז' שבע עשר ומנהי אף שבת שלמנה:
יח' סמוך לעומר אלמא:
יט' ויבת ימים נמקד:
כ' שהחלת למנות מיום שני של יום טוב כז פסח בערב ויחבת של נמקד:
כ"א עד מפתח השבת וגו' וי"א פשיטה דקרא במאי מוקפת ליה הרי שבע שבתות אינו אלא מ"ט ופרשי"ה יעד ולא יעד ראש חדש חדש לעולם כז הלכה הישנה ממונע עד משה ואח"כ כ"ד שעות דמיכסי טירחא יי"ח מתקיא ושם מתרחא אף עצרת לעולם ע"י הלכה ניכרת ביאתה דלעולם יהיה ששה בינו לבל לדובר הבייתוסים אינו לעולם בששה סבין אלא דפעמים ב' או בח' עד יי"ב סבין ת"ח א':
כ"ג בחצוניותן.
ג' ליון ומנה יי"ד דמי"ב הבא או לאו ומדו' להם דצוקין מה תשובה הוא כז חסדיו א"ל לחוקי שביב כל הספרים עיני' בחוסי רי"ה (דף ה' ע"א):

סה:

כתוב אחר אומר תספרו חמשים יום.
ואס תאמר והלא לא ספרין אלף מ"ט יום יש לומר שלא זזה הכמוז לספור חמשים דהכי קאמר קרא בא] עד ממחרת השבת השביעית שהוא יום חמשים תספרו י' נמי חמשים יום תספרו אוהקרבנתם דתמריה קאי והכי קאמר עד ממחרת השבת השביעית תספרו ולא עד כולל ג' יום והקרבנתם מנחה חדשה !':

מה חדש סמוך צביאתו ניכר. פירש

בקוטערס לציאת משבטו ניכר מאימת מתחיל לננותו דהיינו מיום כ"ט משעת מולד לזנה אף עצרת סמוך למנין החמשים ניכר להס יום קבוע דהיינו שבי"ט צהודש ממחרת יו"ט ראשון שאס מממנייט עד לאחר השבת אין שס היכר יום קבוע דפעמים שמתחילין לננות צט"ז פעמים צי"ז פעמים צשמנה עשר פעמים צי"ט ור"ת מפרש מה חודש סמוך לציאתו של חודש ניכר ממי יהיה בב' ראש חודש דמיד דמיכסי סיהרא ואינה נראית כולי עלמא ידעי שהיום יהיה מולד ולמחר יקדשו צ"ד את החדש אף עצרת צ"ך שיהא ניכר ידוע לעולם זמן קדושתה סמוך לציאתה דהיינו אס מתחילין לננות צששה עשר ניסין שמתו עיניהס כמה הלזנה גדולה צחמשה לחודש וכשיראה צסיון צאותו שיעור ידעו שלמחר יתקדש עצרת ולקמן פריך דלמנא ציו"ט אחרון קאי וימנו עיניהס ציי"צ צסיון וה"ר משולם גרים מנה ימים וקדש שמוס דמנה ימים וקדש חודש נפקא לן צריש מסכת מגילה (דף ה.) מדמכתיב עד חדש ימים ימים אמה מונה למדשים ואי אמה מונה שעות למדשים וזו היא מדרש חומשים ולא שייך למימר אלא תורה אלף צדכר שהלדוקים מודים צו ס' כי ההוא דמני (צ"ב צמרא דרי"ה) (דף כט.) הכי אמרה תורה הצא עומר נפקח צשמי להלס צעצרת דצהדיא כמיז וכן ספירה יוצל כמוזה צהדיא סמוך לציאת התחלת חשבטו ניכר שלעולם מתחילין לננות למחרת שנת החמשים אף עצרת סמוך לציאת

למחרת יו"ט הראשון ולא ישמנה לעולם ור"מ אומר דמנינו צשילתי פ"ק דרי"ה (דף טז.) אמרה תורה נסכו מים לפני צחג אע"פ שאין הצדוקים מודים שרגמוהו בג' צנתרוביהן ומיהו יש לחלק משום דהתם קאמר מפני מה אמרה תורה הצל יש להציא ראינה מהא דלאמרינן ז' עולת חודש צמדשו אמרה תורה מש ז' (חודש) והצא לי קרבן מתרומה חדשה ואין לדוקין מודין צדרשה זו ועוד קשה דה"ל למימר מנה שנים וקדש יוצל דימייט לא מנינו דהכי כמיז קרא וספרת לך צצע צצמות שנים צצע שנים צצע פעמים ועוד יש לפרש מה חודש שאלף לציאתו ניכר כל שעה ע"י ז' חשבון מתי יוצא שלעולם כשיעבור שלשים יום מר"ח מקדשין את החדש אף עצרת סמוך לציאה ניכרת על ידי חשבון השנה יש להכיר מתי יצא עצרת שלעולם לאחר חמשים יאה עצרת ולדברי הצדוקין אינה ניכרת יפה דפעמים יש יותר ס':
מה צהין רגל בו'. ולדברייהס זימנין דהוי אחר הרגל כגון דחל פסח צאחד צצצנת:
רגל ותחלת הרגל. אע"ג דעצרת יום אחד כיון דיש לחגיגתו שלמונין כל צצעה שייך צה תחלת רגל:
ו**ספרתם צבם** שתהא ספירה צב"ב אחד ואחד. גבי יוצל כמיז (ויקרא כה) וספרת לך דאצית עין קאמר להו רחמנא ושמא צית דין סופרין ומצרכין כמו שאנו מצרכין על ספירתה העומר וגבי זצה דכתיב (שס טו) וספרה לא שייך

רבי ישמעאל פרק שישי מנחות

שאס היה משה מוליך את ישראל דרך הר שעיר היו צאין צאחד עשר יום לקדש שהיא סמוכה לדרך ישראל:
ואס אוהבן היה להם מלחון ארבעים שנה. ודחיו צעלמא קאמר ליה משום דהוא היה אומר דצרי הצל:
לא סהא תורה שלמה (ה' . ו] (לגולס(ד)

לדמות אדם צקנה וצקש כשיחה בעילה:
שלס דלנו יש ראינה ולכס אין ראינה:
חמשים יום. משמע ימים ולא צבעות וכמוז אחד אומר צבעות ושבעות לא קרי אלף אוןן המתחילות צאחד צצצנת ומסימות צצצנת:
הא כיצד הא ציו"ט. ראשון של פסח שחל צצצנת דממחרתו אחר השבת דהוא יום הצלת עומר ומתחילין לימנות ח' ממוקס עומד צצצנות תמימות שהייה:
ציו"ט. של פסח שחל להיות צצמלעע שנת דמתחילין לננות למחרתו מיווקס קרא צחמשים יום ולא צבעות שלמות ז' אלף מתחילין לננות צצמלעע שנת:
סספר לך. משמע לך סהא מסורה הספירה:
ספירה תלויה צציוס דין. צצית דין קובצין ז' המועדות ואריך לשאל אימתי חל יום טוב ראשון של פסח שמתחיל לננות הספירה ממחרת:
יפה שצח צראשיט. שנת מנש

ספירתה תלויה צכל אדם שאין צריך ז' אלףס לישאל צצצית דין אימתי חל יום ראשון של פסח שמתחיל לננות הספירה ממחרת:
ימים שצח טעשה ועשרים יום וקדש חדש ציוס שלשים:
מה חדש סמוך לצביאס. חשבטו ניכר ז' מתחילת שנת החמשים וי"ט ראשון שאס מתחילין עד לאחר השבת אין שס היכר יום קבוע דפעמים שמתחיל לננות ז' צי"ז פעמים צצ"ט:
מה להלן. צשמי הלחס צעצרת רגל הוא ומחילת רגל:
אף. יום הצלת עומר רגל ומחילת רגל ואס נמתין עד לאחר השבת פעמים שהינה צצה צסוף הרגל כגון שחל פסח צצצנת:
שצח למטה. עד ממחרת

השבת השביעית וגו' והקרבנתם מנחה חדשה (ויקרא כג) דהיינו עצרת ונאמר שנת למעלה (שס) וספרתם לכם ממחרת השבת וגו':
מה להלן. צצצנת צעלמנה האמור צצתי הלחס:
רגל וסחילת רגל יום קבוע דהיינו ראשון של פסח שיהא ז' סמוך י"ח] (לרגל) לעומר (אלמנא) ממחרת השבת מחרת יו"ט קאמר דיוס טוב קרוי שנת דכמיז (שס) ציוס הראשון צצצנות:
לכל אחד ואחד. שכל אחד חייב לספור:
כל ספירות שאסה סופר. לעולם יהו שוות שלא יהו צכולין אלף החמשים כשס שאס חל פסח צצצנת שלצדרי הכל אמה מונה מיום המחרת שהוא יו"ט שני של פסח חמשים יום אף לעולם לא תספור ז' ימים מיום שני של פסח אלף חמשים. ור"ת שנת צראשית פעמים שאתה מונה לפי החשבון של אשתקד ז' שהתחילה לננות מיום שני יאה כעשוי צ"א כגון חל פסח ז' (שג) עצרב שנת ואתה מונה מאחד צצצנת צצ"ב כגון אס חל צה' צצצנת צ"ג כגון אס חל צריצעי צצצנת צ"ד צשילטי צ"ה צצני צ"ו צאחד צצצנת מיום ראשון עד יום עצרת:
וכי

צה צרכה כיון סקותרת דאי חזיא חפילו צצציעי סתרה ז' :
רבי יהודה בן בתירא אומר אינו צריך. צצצרייתא דלעיל דורש רי"י בן צמירא צענין אחר וצכסר שכתב רבינו גרשום מאור עיני הגולה מתק מהא צתרא צן צמירא וגריס רי"י כסס ושמא צניס יהו דאחד היה צומן צצצית כדמוכח צריש פסחיס (דף ג.) ועוד היה אחד דלאמרינן צצירושלמי ז' דרי"א ור' יהושע ציעלו מכספות מאציו של רי"י בן צמירא שלא היה יכול להוליד ואין לחוש צמאי דמני ליה צתב צתראי דה"נ מני מילמיה דר' יוסי צתב רצי יוסי צצרי"י שהיה רי"י צצצירו של ר' יוסי פ' אחד דיני ממונות (סנהדרין לג.):

כמוז

מסורת הש"ס

ב' צ"ל יודעים לקדש יו"ט יחא שנת כ"ו והשאר מנתק. צ"ק.
ג' ומנחה ח' רי"ה ז' ע"ש].
ד' וצ"א יהושע(ד) צ"ק מ"י וצ"ל שגמ,
ה' צ"ל ומתחיל לננות. צ"ק.
ו' צ"ק מ"ו,
ז' צ"א דהיינו יום שני של פסח שיהא סמוך צצצנת אלמנא וכי,
ח' צ"ל סמוך הרגל לעומר וספי' וסחי' דרי"ה לכל לחמ כ"ו לספיר ספי' וסחי' דרי"ה ממחרת השבת צצצנות ספי' דרי"ה מ"ס דרי"ה סוף מצני' פסחיס סימן מ' על מירפאס כל"ו ומיך כאלס(חמ"ד) ט' צ"ל כי יהוה דתינ כמר הכי צמרי צ"ק.
י' דרי"ה ז' צ"ק מ"י צ"ל פסח שנתו סחי' מ"ו,
יא' צ"א פסח שנתו סחי' מ"ו,
יב' לספיר ספי' וסחי' דרי"ה ממחרת השבת צצצנות ספי' דרי"ה מ"ס דרי"ה סוף מצני' פסחיס סימן מ' על מירפאס כל"ו ומיך כאלס(חמ"ד) ט' צ"ל כי יהוה דתינ כמר הכי צמרי צ"ק.
יג' צ"ל פסח שנתו סחי' מ"ו,
יד' דרי"ה חמריה(ט) וצ"ע מוספות מצונות עב. צ"ה וספרי(ה) ז' (סנהדרין ס"ר פ' ד' מוסף,

הגהות הב"ח

ב' רש"י דרי"ה ח' סהא תורה שלמה שלבו לחמות:
ג' ז"ח אף עצרת וכו' לננות שבי"ט פעמים צי"ז פעמים צצ"ט:

רבינו גרשום

יותר מן ימי התמיד (בשבתאים) [ביתוסים] החמירו עליהם וגורו די לא להצטננו בחוץ:
כשיחה בשילהי שלכס. שאין בה טענה:
כחוב אחד א' הספרו חמשים יום. אלמא דלא בעינן שבע בחבנות המימות מאחר שבת ועד אחרת ימי החמשים בעלמא [אחד אחרון] שבע בחבנות ממימות.
אלמא בעינן מאחד שבת ועד שבת לא חמשים:
כאן ביזס ראשון של פסח שחל להיות בשבת משכחות שבע בחבנות המימות כסדרן והוי עצרת אחר שבת:
והאי ויחביד יום בעלמא היינו בי"ט שחל להיות באמצע שבת. אלמא דמקילעא עצרת בכל יומא:
מנה ימים וקדש חרש וכתבי עד חדש ימים חלה כחומר את החדש בימים כלומר שאין מחשבין לחרשי' אלמא ימים:
מה חדש סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשבטו ניכר שהוא רי"ח שהלבנה להתחלת בניניה ניכרת שהוא תחלת יי"ט. דאי אמרת דלא מתחילין למיניו אלא לאחר שבת לא ידענא דמקילעא עצרת אלא לאחר שבת לא ימירב בניניה דיימנין דמתחילין למיניו בתלהא בפסחא ויימנין בארבעה או בחפשה או בשני'א. אלא לעולם אחר יי"ט הראשון וניכר בניניה:
מה להלן בעצרת רגל שבת האמורה בו רגל ותחלת רגל:
כאן בפסח דהיינו עצרת ביזס אחד אף כגון וספרתם ממחרת השבת שהוא רגל ותחלת רגל סמוך לו היינו מפתח יי"ט שחל להיות בתחלת רגל סמוך לביאתו לתחלת חשב

(6) מנילה כה... (7) ור"ה ה. ע"ש מנינה ח... (8) י"ח דלא הוה מקמי חי' מיום הביאכם וספירה דמקמי מלאה דביים אף על גב דמימי הביאכם תספירו כתיב דמשעת אחר הבהא תספירו דהא מיום הביאכם מתיב ולא משעת הביאכם כיון דתסבב מנעריב וים הביאכם הוא דהיום הוי' אחר לילה... ז"ק בטס כ"י... (9) ז"ל ליה לדריי... (10) ז"ל שן דרך הסולת ואין מוציאם אלא הקליפה גפה מן הסולת בעמטן כ"י כגפה כ"י כ"י וגרסות היינו לטון חי כ"י פולין ועל שם כן נקלה גרס כמל... (11) ז"ל שני פירוק הללו ועלמס ומקום כ"י ז"ק... (12) ונתן מימי מנילה כ"י ד"ה ע"ן לילה...)

תורה אור השלם

- ישת' מימי הביאכל מצות וביים השביעי יצרת לוי' אליהך לא תעשה מלאכה: דברים טו ח
- שבעת ימים מצות תאכלו אף ביום ד'ראשון כל אבל תמץ ונכרתה דגשפ תהווא מיער'אל מיום ד'ראשון עד יום השביעי: שמות יב יום
- וספרתם לכם מועדתי השבת מיום הביאכם את עמך התקופה שבע שבתות: תמימות הירתי': ויקרא כג ט
- שבעה שוביבות תספור לך מנחת דרמש בקנה תחיל לספור שבעה שבתות: דברים ט ט

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ה קליה וכו' תרמש וגו' ס"ד ו'אח"י מ"ה והסולת וכו' הביאכם וספירה מקמי מלאה שפיר דמי דלא מיום הביאכם: (7) ו'ח מ"י מלא וספירה דרבי יוסי מל"ג ומיית ויהיו ועוד נמקח:

רבינו גרשום

אתה יכול לאוכלה ששת ימי תפסן מן החדש לפי שהוקרב העומר ביום ראשון ושל חוד' י"ח וכתיב וספרתם לכם ממחאת השבת מיום הביאכם ויחביט מיום הביאכם ואימתי שירצה ויתחיל לספור אפילו לאחר ד' ימים: ויספר ויביאן ביום שיתחיל לספור ביום. אי מדרבין יוחנן בן זכאי דלמא לחבי כתיב דחמנא תספור חמישי ושבעה שבתות תספור לך לכראביי אתא: רחי נתני בתריא (נמי) דבתייתא [נמין] לית להו פרכא: ר' יוסי דקאמר ועוד ר' שמעון בן אלעזר. זכר למקדש הוא דקא עברין ובהכי סניא: וחביא בקנים ובקולחות של כרוב. חובטין את הדגן מן הקש מפני של דבר קל ואין לתו כובד: כ"י שלא תמער. וירא נוח להשרי קליפתו: וננהו לעשרום של עומר לאביב כ"י של נחשת לחיים קליפתו: כ"י גרוסות כ"י להשרי קליפתו: והשאר שבויתו על העשרון נפרה וחייב בחלה מפני שגילגל עיפתה כשתיא חולין ופסוה מן המעשרות ופניו שמירוח הכרי היה כשהוא הקדש ופסוה: אביב זה אביב בעמטנו מן המכור: וחביא

רבי ישמעאל פרק שישי מנחות

וכי נאמר ממחרת **!** **שכן שבתוך הפסח.**
דמדע ששצנת של פסח תתחיל לימנות: **ועל השנה מלאה שנהא.**
ו**אח"כ** שנת ממש לא ונדוק לזוה **שנת אלף ודאי י"ט** [של פסחן] הוא: **מלה שאי אסה יכול לאוכלה שצעה מן החדש אסה יכול לאוכלה ששה.**
שלמחר יקרב העומר ואם

תמתין עד לאחר השנת נמלאת

מצטל מקרא זה כגון חל פסח שני שצנת ולא מציא עומר עד לאחר השנת נמלא שלא תאכל מלה חדש

אלף אומו יוס לצדו: מיום הביאכם.

הכי משמע משיגיע ממחרת השנת דהוא יוס הביאכם הוכשרה ספירה משעה שתרצה אס צו ביס אס מחר: **האמר לומר מהחל תרמש.** משמע לאחר קליה וקודם הצאה תחל לספור: **ס"ל מיום הביאכם.** דמשמע לא הוכשרה ספירה אלף משיגיע יוס

הצאה: **אי מיום הביאכם.** דדרשינן השמא דלשמתן הוקצעו כלאחז יכול שלמתן ציוס: **קליה וספירה צליה.**

דקליה לא סגי ח' **!** **דלא מקמי ספירה דכתיבי** (דברים טו) **מהחל תרמש וגו' (6) והצאה ציוס דכתיבי** (ויקרא כג) **מיום הביאכם** **!** **וקליה מקמי הצאה דציוס דהא מיום הביאכם כתיב ולא משעת הביאכם** **!** **כתיב וכיון דתסבב מצערב יוס הביאכם הוא:** (7) **סרי סניא י"א** **!** **דבתייתא.** והיינו ועוד **דרבי יוסי ור"ש** בן אלעזר: **אי מדרבן יוחנן** [צ"ל]. דליף משצע שצמות וחמישים יוס והוא דחז קרא אמר ימים וחד קרא אמר שצמות מיצעי ליה לדכאבי: **אי מדרבי אליעזר.**

דאמר תלויה צבית דין נהי דלפיקמיה משצנת ממש אלף ממאי דממחרת יוס יב' **!** ראשון מנינה דלמא מי"ט אחרון וכן לרי' יהושע דאמר סמוך לצאה ניכרת דלמא טוב אחרון קאמר קרא דהוי נמי היכר קצוע **!** **הוא יוס כ"ח** לניסן לעולם: **דלמא חמישים.** מיום שמתחיל למנות דהיינו

אחר השצנת לבר משתיא דאף על גב ד' **!** **דחל פסח צאחד שצנת עד אחד שצנת האחר דהו יו"ג** **!** **י"ז** צהנן שית לא חיכפת לן דקרא לא נסיב אלף מיומא דמתחלינן למימני. האי דנקט שית לאו דוקא אלף סוף מילתא דר' יוסי צר יהודה נקט: **ר' יוסי נמי קוי ליבשו** (7) **פירכא ויהינו דקאמר ועוד: אמימר מני יומי ולא שצועי אחר.** האי מניינא דהשתא לאו חוצה הוא דהא ליכא עומר אלף זכר למקדש

צעלמא הוא הלכך ציומי סגי: **בתנ"י** **ומהסבנין.** צעורה שצנלים: **וחכמים אומרים.** צתמילה חוצבטין אומו ולא כדרך מצוזה יצשה שחוצבטין **!** **אומן** צמקל שקורין פליי"ל אלף צקנים לחים וצקולמות צקלם של כרוב כ"י שלא יתמעך ואח"כ מקיימין צו

מלות קלי: **נוסנין אוסו כצבוב.** כ"י

של נחשת וזה שמו: **של גרוסות.** שלא היו טוחנות דק אלף עצה (8) **צסן דרך הסולת:** וגרוסות היינו לשון גריסין שטוחנין צהן פולין ואין מוציאה אלף הקליפה צנפה מנהגרעינין **!** **צעמץ** שאס יטוחו יפה יעצור **יש** כל הקליפה צנפה עם הסולת ועל שם כן נקראת גרס דחיוצ חלה היינו גלגול דעיסה וגלגול של זו ציד הדיוט הוא לאחר שנפדה: **ופסוה מן המעשרות.** דמירוח הוא ציד הקדש ומירוח הקדש פוטר מן המעשר כדמפרש בגמרא [ע"פ]: **רבי עקיבא אומר** כו'. מפרש בגמרא [סס]: **גמ'** **זס אביב.** כלומר ראשת קציר: הקדש פוטר מן המעשר כדמפרש בגמרא [ע"פ]:

פרק שישי מנחות

סו.

י' א מ"י פ"ו מהלכות מעדיון ומוספין הל"ו [כ"ג]:
י"ח ב מ"י ש הלכה כ' כ' ט"ש"ע א"ח פ"י חפ"ט ע"פ 8:
י"ב ג ד ה מ"י ש הלכה י"ב:
כ' ו מ"י ש ופ"ו מהלכות צבורים הלכה ג:

לעיו רש"י

פלי"ל. מהבט.

שיטה מקובצת

[6] מה להלן רגל התחלה רגל ויש רגל אחריו אף כאן יום שתהא תחלת רגל אחריו ואם כדברי הביטויים פעמים שאין רגל אחריו והיה ממחרת השבת לאחר הרגל היכא שחל יום טוב הראשון בראשון ושביעי של פסח בשבת:
[7] שאהא מונה [מכער] הא כיצד והשאר נמקח:
[8] ב' מתיב חיתב מחרתינ נמקח:
[9] [משתא]. חיתב מתיב חיתב דהוי נמקח:
[10] בקניני ובקולחות:
[11] לעורה ומהבהבו חיתב דהוי נמקח:
[12] בקניני חיתב דהוי נמקח:
[13] סגי דלא להרי גלילה דתמיכות בעינן ויעצרה [14] סגי דלא להרי קודם ספירה:
[15] הביאכם וספירה דהא:
[16] חיתב כתיב נמקח:
[17] אנאי דבביריאת בתרייתא:
[18] יום טוב ראשון:
[19] קצוע והיינו יום כ"א ניסן:
[20] דאבי' דאם חל פסח באחד בשבת ממתינין עד:
[21] חמישי בתוך וחיתב י"ז נמקח:
[22] חזי ליה לדידה האי פרכא מאד דקאמר צא וברוך כ"י הא איכא למפרך נתי דלאו שבת משכא אלא מאי דיום טוב ראשון דלמא יום טוב אחרון והיינו דקאמר ועוד:
[23] שחובטין אותה:
[24] בעצמו:
[25] סובין של הקליפה:
[26] על שני:

כתוב אחד אומר ששת ימים תאכל מצות.
צוק ערבי פסקים (פסקים קב.)
דריש מניינה מה שציעי רשות אף ששה רשות משום דכתיב וציוס השציעי וצוקף פרק שני דחגיגה (דף תי.)
נמי דרשינן מה שציעי עבור אף כולן עלורים ושמה תרתי משעת מנינה: **ואימתי** שירצה יביא. והא דכתיב כרמל דלפי' מרחוק לא מיימי משום כרמל היינו למזוה: **דלית** דהו פירכא.
אע"ג דליטרינן נמי לרבי שמעון צ"ר אלעזר מה שציעי רשות כדפרישית כולהו ששמעין: **זכר** דמקדש הוא. נראה דצפסק חשיבה יכול לצרך ואין צריך להמתין עד שיאף דלאי לילה כיון שהוא ספיקא דרצנן ועוד אומר דלפילו ציוס סמוך לחשיבה עדיף משום תמימות כדאמרינן לעיל ואין נראה והיכא דשכח לספור צלילה פסק צה"ג שסופר ציוס וכן היה נראה מתוך סהם מתמינין דסוף דמתינינן דפרק שני דמנילה (דף כ:.) ומיימי לה צוקף פירקין (דף עג.) כל הילנה כשר לקליה העומר כו' ודייקינן מינה דקמני לילה דומיא דיוס מה דיוס צלילה לא אף דלילה ציוס לא ואמרינן דריש מועד קטן (דף ג.) ר"ג וצית דינו נמנו על (1) =2 שלשה פסקים הללו והמירוס ומסיק רב אשי הסם דסכר לה כרבי ישמעאל דדריש מה חריש רשות אף קציר רשות ילא קציר העומר שהוא מזוה ודמיל שצנת ראשון קאי דלמא ביו"ט אחרון קאי דרבי ישמעאל ור' יהודה בן בתירא לית להו פירכא אי מדרבי יוסי בר' יהודה הוה אמינא דלמא חמושין לבר ז' מהני שיתא אי מדר' יהודה בן בתירא ממאי דביו"ט ראשון קאי דלמא ביו"ט אחרון קאי ר' יוסי נמי חזי ליה פירכא והיינו דקאמר ועוד גופא אמר אביי מצוזה למימוני יומי ומצוזה למימוני שבועי רבנן דבי רב אשי מנו יומי ומנו שבועי אמומר מני יומי ולא מני שבועי אמר זכר למקדש הוא:

בתנ"י יצצרוהו ונתנהו בקופות הביאוהו לעורה (8) והיו מהבהבין אותו באור כדי לקיים בו מצות קלי דרבי רבי מאיר וחכ"א יבקנים (9) ובקולחות חובטין אותו כדי שלא יתמעך (10) ונתנהו לאבוב ואבוב היה מנוקב כדי

שיהא האור שולט בכולו שטחוהו בעורה

והרוח מנשבת בו ונתנהו לריחים של גרוסות והוציאו ממנו עשרון שהוא מנופה בשלש עשרה נפה והשאר נפרה ונאכל לכל אדם ו'חייב בחלה ופטור מן המעשר ר' עקיבא מחייב בחלה ובמעשרות: **גמ'** חנו רבנן אביב זה אביב קלוי באש מלמד שהיו ישראל מהבהבין אותו באש כדי לקיים בו מצות קלי דרבי ר' מאיר וחכמים אומרים אין

הלכה.

צדקה צגסה צדקה: **ומייב** **בחלה.**

דחיוצ חלה היינו גלגול דעיסה וגלגול של זו ציד הדיוט הוא לאחר שנפדה: **ופסוה מן המעשרות.** דמירוח הוא ציד הקדש ומירוח הקדש פוטר מן המעשר כדמפרש בגמרא [ע"פ]:

אין

